

Şefik DOĞAN

MERHABA

Dünyanın git gide kirlendiği ve buna benzer şekilde de insan ilişkilerinde git gide zayıfladığı bir dünyada sorumluluk taşıyan insanlar olarak rahat mısınız? Şu anda “elbetteki değilim” dediğinizi duyar gibiyim. Kendinden, dünyadan, insanlardan, yaşamdan doğadan, bitkilerden, hayvanlardan, kısacası yaşamın içinde olan bizler (sizler) elbetteki olan bitenin farkındasınız ve bundan da rahatsızlık duymaktayız.

Son zamanlarda okuduğum şeylerden bir tanesi var ki; bunu sizinle paylaşmak isterim. Dizeler Auşelika Akbar’a ait. Kimdir Auşelik Akbar? Ukrayna’da doğan, beş yaşında piyano bursu kazanmış ve konservatuarın lisans ve lisans üstü öğrenimini bitirerek Türkiye’ye öğretim üyesi olarak gelmiş kendisinde ve çevresinde sorumluluğu iliklerine kadar duyan bir sanatçı. Yazdıklarına bakalım;

Bu satırlara katılmamak mümkün mü? Bir kaç satırda dünyanın yüzyıllardır insanlardan çektiklerini ne güzel anlatmış. Savaş rüzgarlarının, kasırga halini aldığı şu günlerde insanlığı kurtaracak, barış ve huzuru geri getirecek en önemli şeyi vurguluyor Anjelika Akbar, “Sevgi”yi...

İnsanlar kendileri olabilseler sevgiye kolayca ulaşacaklar. Ama ulaşmak o kadar kolay mı? Elbetteki değil. Muhsin Ertuğrul diyor ki; “Beyninden şu para ihtirasını, zenginlik deliliğini, şöhret aptallığını ve kendini beğenme budalalığını çıkar. Ondan sonra seni tanıyalım. Bakalım kaç gram geliyorsun?”

Son günlerde bir köşeye çekilip, kendi kendinize, kendinizin “kaç gram?” olduğunu düşündünüz mü?

Umarım düşünmüş ve oldukça ağır bir gramajda olduğunuzu görmüşsünüzdür.

Hoşça kalın, hoşluk yarattırsa.

“DÜNYANIN SESİ

Milyonlarca yıldır iç içeyiz,
Topraklarım, sularım ve
meyvelerimle,
Güneş ışığı ve yıldızların pırıltısıyla,
Uzuyor size ellerim,
İyi yürekli bir anneyim,
Doğururum yeni nesiller sizlere,
Beslerim, büyütürüm, gözetirim
sizleri,
Böyle oldu, böyle olacaktır daima,
Şevkat ve sevgi doluyum,
Ancak zehirliyorsunuz sularımı,
Bozuyorsunuz meyvelerimi.
Alt üst ettiğiniz topraklarım yaralı.
Kazılmış yüreğim titriyor
depremlerle
Sularım gözyaşlarımdan taşıyor
sellerle
Üzüyorsunuz beni ama oralı
değilsiniz.
Oysa canlıyım ben!
Taşlarım, otlarım ve hayvanlarımla
Canlıyım ben!
Göllerim, çöllerim ve dağlarımla
Canlıyım ben!
Duyun hıçkırıklarımı.
Savaşların ürkütücü sesleri
arasında
Duyun benim barışçıl sesimi!
.....daima korur sevgi,
.....daima güzelleştirir sevgi,
sevgidir sonsuzluğun kapılarını
aralayan,
Hepiniz birsiniz!
Hepiniz benim evlatlarımsınız!
Sizde canlı ve sevgi dolu olmaya
çalışın,
Yoksa yok edersiniz kendinizi.
Ve ben, anneniz bile kurtaramam
sizi,
Böyle güçsüz ve sevgisiz
bıraktığınız süre ve beni,
Doğanın sesidir sevgi
Dinleyin sesimi, hissedin sevgimi,
Bir olun benimle!
O zaman kurtuluruz hep birlikte,
Sevgili evlatlarım,
Kucaklarım gökkuşaklarımla sizleri!